

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 2/2019

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.
1 Kor 8,1

manželé Smolíkovi

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – Na štěstí potřebuješ klid; Rozhovor se Charlottou Smolíkovou; Oznámení

Úvodník: Na štěstí potřebuješ klid

K napsání tohoto úvodníku mě přivedla rozmluva, kterou jsme měli s bratrem J. Pokorným. Nějak jsme se dostali na rychlost současnosti. Jinak si prohlédnete a uvědomujete věci, když jedete autem, na kole a nebo jdete pěšky. Rychlejší vyhrává, rychlejší stojí na stupních vítězů. Běžci, lyžaři, plavci, motorkáři, automobiloví závodníci, letci a kdo ví, kdo všechno ještě. V rádiu zprávy neříkají, ale chrlí a někdy je to ještě podbarveno hudbou, takže tomu není pořádně rozumět. Josef říkal, že dřív zprávy četli v rádiu pomalu a srozumitelně. To ještě taky pamatuju. Spěch má taky zapomínání a zbrkllost. To vede ještě k většímu spěchu, protože se musíte vrátit

a pak máte času ještě míň. Poslední dobou na to víc myslím a snažím se vědomě zpomalovat. Teď mám na mysli mysl. Rychlé myšlení vede nakonec k chaosu a těkání myšlenek. Rychlé víření vede ke zmatku nejen v mysli, ale nakonec i v životě. Zpomalení myšlení je předpoklad nabírání z Božího slova. Spěch je přesný opak toho, k čemu nás vede Duch Boží.

Přikládám část rozhovoru s geologem V. Cílkem:

Souhlasil byste s tvrzením, že žijeme ve společnosti, která je posedlá úspěchem? Například neustálým ekonomickým růstem...

Nejdříve k tomu úspěchu. Tím se také zabývalo hodně lidí z toho důvodu, že je tady mezi námi onen americký sen. Jeho podstata je taková, že jste natolik úspěšní, že si můžete dovolit jít svojí vlastní cestou.

Za první republiky a za socializmu bylo normální nebýt úspěšný, protože to třeba nešlo. A nebyla to žádná katastrofa, jelikož ten sen o úspěchu

nebyl. Důležitější bylo například posedět v hospodě a poklábosit si, když to takhle řeknu.

Nyní ale máme nad sebou biče, které jsme si na sebe sami upletli. Bič efektivitu. Máme pocit, že musíme pořád něco dělat. Myslím, že to byl anglický spisovatel David Herbert Lawrence, jenž říkal, že dynamické společnosti nejsou

Rozhovor se Charlottou Smolíkovou

Přemýšlím nad tím, jak je někdy neskutečně těžké rozhodnout se v životě k nějakým důležitým změnám. Jsme na něco zvyklí a často chybí odvaha. Tys takovou změnou prošla, dlouhá léta jsi stála před tabulí, učila jsi vlastně již při studiu na vysoké škole. Co předcházelo

nikdy šťastné. Na štěstí potřebujete klid, sebrat se, prožít si ho. Pokud jste příliš dynamičtí, tak příliš rychle běžíte dopředu. Dostaví se pocit uspokojení, jenž ovšem za několik okamžiků opět zmizí.

Přeju štěstí pokoje.

Petr Rýgl

tomu, že ses rozhodla ze školy odejít a jak toto rozhodnutí hodnotíš nyní, s odstupem času?

Budu se snažit to nějak zestručnit, protože jinak by to bylo na několik stran. Již dlouhou dobu mě provázely různé zdravotní potíže bez zjevné lékařské diagnózy. Nakonec se ukázalo, že všechny obtíže byly psychosomatického původu a ty před dvěma lety vykulminovaly tak, že jsem nebyla schopná vstát z postele. Po čase bylo zjevné, že jednou z hlavních příčin je moje práce, tj. 20 let na základní škole. Do poslední chvíle jsem se snažila tuto svojí „bezpečnou existenci“ nějak zachovat, ale nakonec se ukázalo, že si musím vybrat mezi úplným kolapsem nebo částečně pokořujícím odchodem.

Velmi pozitivní roli sehrála podpora rodiny a pravidelné rozhovory s Petrem. Ještě dnes, když musím jít kolem své staré školy, nemám odvalu na ní koukat a raději se dívám na druhou stranu. Ale jinak jsem nesmírně ráda, že jsem tento krok učinila a cítím, že jsem se za poslední rok posunula dále než za posledních několik let. I když moje stávající práce soukromé výuky AJ není také úplně jednoduchá, pociťuji v ní mnohem větší uspokojení a smysl.

Vím, že to mnohdy není úplně jednoduché, ale zkus porovnat vývoj svého duchovního života po obrácení a nyní po letech? Tušíš, kde je Tvoje síla a kde naopak Tvá slabost?

I zde musím svou odpověď poněkud zjednodušit. Když si vzpomenu na své křesťanské začátky, tj. 30 roků zpět, bylo to se mnou jako na houpačce. Často jsem podléhala svým pocitům a emocím. To byl pro mě hlavní určující faktor. Jak říká někdy Petr, byla jsem mnohem více vlečená než vedená. Také jsem byla z velké míry určována strachem ať už o svou nemocnou mamku nebo manžela a dceru. Často jsem propadala panice při každé banální zdravotní obtíži s tím, že je

to něco velmi vážného. Nyní s odstupem času vidím obrovský posun, který potvrzuje i mé okolí. Už nejsem zdaleka tolik zmítána. Je to i díky tomu, že v mnoha oblastech mého života jsem přijala určitý řád a kázeň, která tam dříve zcela chyběla. To, kde cítím své obdarování dříve i nyní je schopnost naslouchat a vcítit se do potřeb druhých, ... povzbudit a potěšit. S tím ale možná souvisí i moje hlavní slabina, že se mi v některých situacích velmi těžko říká NE a snažím se vyhovět za každou cenu. Tj. stále mi ještě velmi záleží na mínění druhých.

Posledně jsme se spolu bavily o jedné knížce, kterou právě čteš. Mohla bys ji představit a napsat alespoň pár svých dojmů z četby?

Ta kniha se jmenuje: Neboj se vrátit domů. Její autorkou je Marie Svatošová, která stála u zrodu prvního českého hospice v Červeném Kostelci. Tuto knihu jsme obdržela na shromáždění, kde přednášela její spolupracovnice, Jana Sieberová. Zaujala mě hlavně hloubka jejich postřehů plynoucích z mnohaleté služby umírajícím lidem. Z jejího svědectví je jasný rozdíl mezi odchodem

připraveného, smířeného, spaseného člověka a zaskočeného, vyděšeného, opuštěného nešťastníka. Je to prý vidět i na posmrtném výrazu tváře. Možná to zní jako fráze, ale uvědomila jsem si, že bych chtěla být na svou vlastní smrt připravená a nebýt zaskočená, jako většina lidí. Myslím, že jedna z možných cest je, když člověk slouží lidem ve svém okolí, kteří odcházejí dříve než on. Tj. nezbaví se problému za pomoci ústavu nebo LDN. Také začínám chápat, že paradoxně blízkost a vnímání skutečnosti smrti umožňuje žít plnohodnotnější každodenní život s pocitem vděčnosti.

Jak vnímáš náš sbor a jak ho hodnotí Tví známí, kteří čas od času na shromáždění přichází?

Nejvíce si vážím dobrých, skoro rodinných vztahů, které bez nějakých krizí přežily více než čtvrt století. Také si vysoce cením stabilitu a neformální (nenáboženské) prostředí. Když se zkusím vžít do role nově příchozího, myslím, že bych nevnímala žádný tlak a manipulaci. To mi potvrzuje i zpětná vazba některých mých známých, kteří nemají problém mezi nás opakovaně zavítat. Často jsem příjemně překvapená, když později zmíní např. nějakou myšlenku z kázání, z čehož je patrné, že se s nimi děje něco hlubšího.

Za rozhovor děkuje Jovanka Rýglová

OZNÁMENÍ...

SHROMÁŽDĚNÍ

neděle 9³⁰ h

knihovna V. Čtvrťka, Denisova 400, Jičín

SKUPINKY

středa 19 h u Smolíkových

čtvrtek 19³⁰ h u Kloučkových

MLÁDEŽ

pátek 18 h obvyklé místo

STARŠOVSTVO

17. března od 14h u Kloučkových

KAVÁRNA

Vždy poslední neděli v měsíci.

Pamatujte, prosím, na občerstvení.

POČET ČLENŮ

37 dospělých

7 nezletilých

12 dětí

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

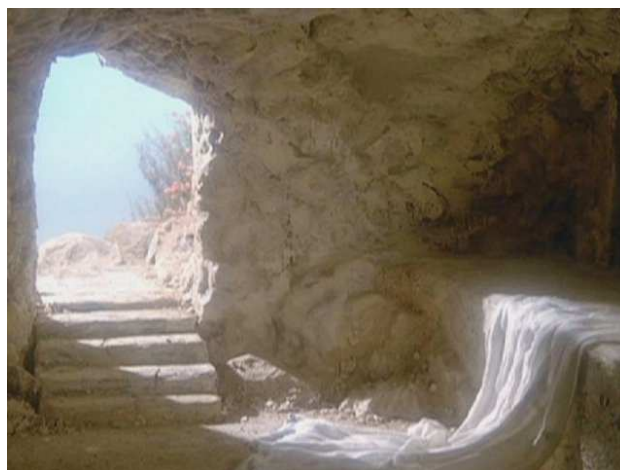
<https://www.facebook.com/ksjicin>

měsíčník Jičínská vinice; vinice@ksj.cz

VELIKONOČNÍ SLAVNOST

Uskuteční se v neděli 21. dubna v penzionu U Pospíšilů. Nová Ves nad Popelkou. Začátek v 11 h

Přihlašujte se u Jany K.

DUCHOVNÍ OBNOVA

Pokud budete mít zájem zúčastnit se víkendové duchovní obnovy, ZASTAVENÍ, ZTIŠENÍ, ROZJÍMÁNÍ, ÚKLID DUŠE, LEGRACE... na přelomu září a října, Herlíkovice v Krkonoších, přihlaste se u Petra Rýgla

